

Kázanie brata Franka **sobota, 2. 8. 2014 19:30**

„A Pán je Duch, a kde je Duch Pánov, tam je sloboda. No, my všetci odostretou tvárou vzhliadajúc sa v sláve Pánovej sťa v zrkadle meníme sa na ten istý obraz, od slávy v slávu, ako od Ducha Pánovho.“

„A jestli aj je zakryté naše evanjelium, zakryté je u tých, ktorí hynú, u ktorých boh tohoto sveta oslepil zmysly, zmysly neveriacich, aby sa im nezablesklo osvietenie evanjelia slávy Kristovej, ktorý je obrazom Boha. Lebo nekážeme sami seba, ale Krista Ježiša ako Pána, a sami že sme vašimi sluhami pre Ježiša. Lebo je to Boh, ktorý povedal, aby sa zo tmy zaskvelo svetlo, ktorý sa zaskvel v našich srdciach na osvietenie známosti slávy Božej v tvári Ježiša Krista.“ (2. Korintským 3:17–18, 4:3–6)

Boli sme už skutočne požehnaní skrze Slovo, ktoré bolo čítané. Je to jednoducho pramocné, keď nás Božie Slovo tak priamo oslovuje a my sa môžeme v Slove nájsť, že list, ktorý sme čítali, nebol písaný len do Korintu, ale všetkým pravým veriacim vo všetkých časoch, vo všetkých jazykoch a všetkých národoch na celej zemi. To je na Slove Božom to pramocné, že ho smieme zo srdca veriť a prijať.

Určite sa k tomu ešte vrátíme, ale najprv by som dnes chcel srdečne privítať našu milú návštevu z Edmontonu v Kanade. Cíťte sa dobre, Boh vás všetkých požehnaj a buď s vami všetkými. Máme návštevu z USA, Južnej Afriky a celej Európy a sme jednoducho veľmi vďační, že smieme byť spojení so všetkými, ktorí v tomto čase Božie Slovo skutočne počujú, prijímajú, veria a dostanú zjavené. Takisto, že je každý mienený osobne a aj osobne oslovený a osobne dá odpoveď: „Áno Pane, verím.“

Telefonicke sme dostali pozdravy od brata Mwamba z Kolwezi. Od brata Mbiye z Mbuji-Mayi. A ak to smiem spomenúť, tak toto je brat, ktorý ma so svojim švagrom pred najmenej 36 rokmi ako prvý prijal v Kinshase. Boh oboch týchto bratov použil, jeden bol právnik a druhý lekár, a Boh ich v ich krajine mimoriadnym spôsobom použil.

Pozdravuje aj brat Jeremiáš z Turecka a z toho som sa mimoriadne radoval, keď brat Jeremiáš zavolať, aby mi mohol povedať o tom, čo Boh aj tam koná.

Pozdravuje aj brat Gulomba z Gomy a to je tiež niečo mimoriadne. Brat Eliša, ktorý bol pred 4 týždňami v Gome, je dnes tu a viete čo sa

stalo? Prišlo 232 kazateľov, aby počuli prenos a mali účasť na tom, čo je tu skrze Božie Slovo zvestované. Keď potom počujeme, aké dialky musia títo páni peši putovať, potom cestovať autobusom a potom znova ďalej peši... Ale Boh jednoducho poslal hlad a ľudia prichádzajú, aby Slovo počuli.

(ďalšie pozdravy)

Sme skutočne veľmi, veľmi vďační, že Boh daroval možnosť, že Jeho Slovo môže byť prenášané do celého sveta a že sme dostali podiel na tomto poslednom a najdôležitejšom zvestovaní. A to nielen hovorím, to tak skutočne je. Dorazili sme do posledného úseku času milosti. Všetko sa naplňa.

Ak môžeme stručne zmieniť to, čo sa týka Izraela, a to sa nás skutočne najviac dotýka. Kto môže za to, že Boh Abraháma povolal z Úra Chaldejov a dal mu zaslúbenia? Ale v prvom zaslúbení nie je menovaná len jedna krajina alebo jeden národ: „...a budú požehnané v tebe všetky čelade zeme.“ (1. Mojžišova 12:3) A tak sa to predsa stalo. Všetky národy zeme sú zahrnuté do Božieho spásneho plánu. Už v Izaiášovi 42 a 49 v Hozeášovi 1 a 2 stojí, že vy, ktorí nie ste mojím ľudom, sa budete nazývať synovia živého Boha. V Galatských 3:14 stojí: „...aby na pohanov prešlo v Kristu Ježišovi požehnanie Abrahámovo...“ Ale pri tom, čo sa deje s Izraelom (a to skutočne všetci vidíme), je nepochopiteľné, ale celý svet je skutočne proti Izraelu. A Pán povedal pri prvom stretnutí s Abrahámom: „Kto tebe požehná, toho Ja požehnám. A kto tebe zlorečí, tomu budem Ja zlorečiť.“ (1. Mojžišova 12:3) Čo môže začať Boh s ľuďmi, ktorí spásny plán vôbec neuznali, ktorí vôbec neprijímajú, čo nám Boh v Ježišovi Kristovi, našom Pánu, daroval? Čo môže Boh začať s ľuďmi, ktorí vyhlasujú: „Až keď Izrael nebude existovať...“ Čo potom? Boh to predsa tak viedol, to môžeme čítať v Svätom Písme.

Ale aj to, čo sa deje v Gaze sme naposledy preberali. Gaza viac nebude. Či sa to stane teraz alebo za niekoľko mesiacov, alebo za rok, to nemôže nikto predpovedať, ale tak to skutočne stojí veľmi zreteľne napísané v Sofoniášovi 2 od verša 5. Čo viac k tomu ešte môžeme povedať? Môžete to čítať v Sofoniášovi 2:4: „Lebo Azza azúba, Gaza bude opustená, a Aškalon bude obrátený na pustinu; Ašdód, na poludnie ho zaženú, a Ekron teakér, Ekron bude vykorenený.“ Čo k tomu môžeme povedať? Je to biblické proroctvo. Boh presne vedel, ako budú národy reagovať.

Vo verši 5 nasleduje výstraha a potom obzvlášť vo verši 7: „A bude údelom ostatku domu Júdovho...“ A potom vo verši 10: „*Toto im bude za ich pýchu, pretože potupovali a vypínajúc sa honosili sa proti ľudu Pána Zástupov.*“ **Pre ich pýchu!** Tak to stojí v biblickom proroctve, tak to bolo predpovedané a tak sa to deje a bude sa to aj naďalej diať.

Pred veršom 4 stojí verš 3: „*Hľadajte Pána, všetci pokorní zeme, ktorí konáte Jeho súd! Hľadajte spravodlivosť, hľadajte pokoru, snáď sa nejako ukryjete v deň hnevu Pánovho.*“

Len ako poznámku uvediem, že do politiky sa nemiešame, ale žiadny štát Palestína nikdy neexistoval. Existovalo Transjordánsko a k tomu patril celý západný breh Jordánu. V roku 1964 som cestoval autobusom z Amánu na západnú stranu až pred brány Jeruzalema. Áno, bolo to Transjordánsko. A kým patrila Gaza Izraelu, tak žili všetci v blahobyte ako nijaká iná krajina na zemi. Ako často sme s našou skupinou navštívili Gazu a Aškelon? Až keď dostali samostatnosť, tak mohli nepriatelia Izraela budovať tunely a konať skazu.

Ku potešeniu ešte rýchlo uvediem k tomu, čo sa tejto témy týka zo Zachariáša 8:3 a 4: „*Takto hovorí Pán: Navrátim sa na Sion a budem bývať prostred Jeruzalema, a Jeruzalem sa bude volať mestom pravdy a vrch Pána Zástupov vrchom svätosti.*“

Boh Pán bude Svoje panovanie nad celým svetom vykonávať zo Sionu. Vo verši 7 potom stojí: „*Takto hovorí Pán Zástupov: Hľa, zachránim Svoj ľud z východnej zeme i zo zeme na západ slnca. A dovediem ich, a budú bývať prostred Jeruzalema a budú mi ľuďom, a Ja im budem Bohom v pravde a v spravodlivosti.*“ Jednoducho pramocné zaslúbenia, ktoré Boh dal. Možno k tomu ešte verš 9: „*Takto hovorí Pán Zástupov: Nech sa posilnia vaše ruky, vy, ktorí počujete v týchto dňoch tieto slová z úst prorokov, ktorí boli toho dňa, ktorého bol založený dom Pána Zástupov, Jeho chrám, aby bol vystavený.*“ Už v tejto súvislosti je zaslúbené opätovné vybudovanie chrámu! Stane sa to tak iste, ako to stojí napísané. A potom v Zjavení 11 stojí: „*Vstaň a zmeraj chrám Boží aj oltár aj tých, ktorí sa modlia v ňom.*“ V Izaiášovi 65 a 66. Všetko v chráme bude sväté a bude patriť Pánu.

To sú zaslúbenia pre Izrael. Naše zaslúbenia – zaslúbenia pre Cirkev sú pre nás prirodzene najvzácnejšie a najdôležitejšie a bolo by pekné, ak by sme im mohli zo srdca veriť a z milosti mohli všetko prežiť.

Buďte úprimní. Keď sme čítali Slovo na úvod, tak sme tam opäť našli. Čítajme ešte raz 2. Korintským 3:14: „*Ale ich mysle sa zatvrdili, lebo až do dnešného dňa zostáva tá istá zástera pri čítaní Starej zmluvy neodostretá, lebo sa Kristom odstraňuje.*“ Aj to sme už povedali, bratia a sestry. Len čítať Tóru alebo prorokov nestačí, zo srdca a očí musí byť sňatá zástera a to sa môže stať len skrze zjavenie Ježiša Krista.

Keď som včera čítal v izraelských novinách, že Eliáš tam už musí byť a v každom okamihu predstaví Mesiáša, tak sa skutočne pýtam, ako na to tí ľudia prichádzajú? Prvýkrát prišiel vtedy ako Mesiáš a teraz príde, aby nás vzal domov ako Ženích, ktorý berie Nevestu domov, a potom sa zjaví Svojmu ľudu izraelskému. Ale nie jazdiac na oslici! To sa predsa stalo pred 2 000 rokmi. Keď On teraz príde, tak ako Pán a Kráľ a zjaví sa Svojmu ľudu.

Bratia a sestry, je to jednoducho niečo úžasné, že nám Pán z milosti zjavil Svoj spásny plán. Ako sme čítali aj v 2. Korintšanom 3:17: „*A Pán je Duch, a kde je Duch Pánov, tam je sloboda.*“

Jednoducho uvedenie do celkovej spásnej rady nášho Boha.

Dúfam, že všetci môžeme súhlasiť s tým, čo tu je potom povedané: „*No, my všetci...*“ **Nielen on a niekoľko apoštolov, ale všetci, ktorí veríme.** Tak to stojí napísané vo verši 18: „*No, my všetci odostretou tvárou vzhliadajúc sa v sláve Pánovej sta v zrkadle meníme sa na ten istý obraz, od slávy v slávu, ako od Ducha Pánovho.*“ Ó, akí vďační smieme byť, že Boh mohol použiť obzvlášť Pavla a apoštolov na to, aby bolo napísané všetko, čo musíme vedieť až do samého konca, a tak sme dostali celkové porozumenie.

V kapitole 4 píše, ako sme už tiež čítali: „*Preto majúc spravovať túto službu, ako sme dostali milosrdenstvo, neustávame...*“ (podľa nem. prekladu) Bolo nám dané spravovanie! Spravujeme Božie tajomstvá a zvestujeme celú radu nášho Boha a je od nás vyžadované, aby sme v tom boli verní.

Mimoriadne sa mi páči verš 2 v kapitole 4: „*...ale sme sa odriekli skrytých vecí hanebnosti a nerobíme chytrácky ani nefalšujeme Slova Božieho, ale zjavovaním pravdy odporúčame seba každému svedomiu ľudskému pred Bohom.*“ Amen!

Povedzme to raz na tomto mieste pokojne: čo na tomto mieste zvestujeme, to by sme zvestovali, ak by mohol byť Pán na tomto mieste viditeľne. Hovorím to z úprimného srdca: nikdy v živote som

ani len v mysli nemal hanebný zisk, tajnostkárstvo alebo niečo takého. Načo? Čo nám Boh zjavil a zveril, to môžeme dávať ďalej a kto je z Boha, ten to dostane zjavené.

Ďalej tu máme presne opísané, čo sa deje s tými, ktorí neveria – pre tých to ostáva skryté a sú stratení – a tí, ktorí veria, tým to bude zjavené.

A ešte verš 6: „*Lebo je to Boh, ktorý povedal, aby sa zo tmy zaskvelo svetlo, ktorý sa zaskvel v našich srdciach na osvietenie známosti slávy Božej v tvári Ježiša Krista.*“

Ten istý Boh, ktorý povedal: „*Nech je svetlo!*“ (1. Mojžišova 1:3), ten istý Boh skrže Svoje Slovo hovoril k nám a prišlo svetlo – ako to brat Branham často zdôraznil: „*V čase večera bude svetlo.*“ (Zachariáš 14:7) Vždy to tak bolo, že keď prišiel čas naplnenia zaslúbenia, tak mal Boh na zemi tých, ktorí tomu mohli veriť, mohli to prijať a z milosti to mohli prežiť.

Zamestnáva ma ešte aj 2. Korintským 6. Tu je napísané to, čo Pán Pavlovi obzvlášť položil na srdce. 2. Korintským 6:2: „*Lebo hovorí: V ľúby čas som ťa počul a v deň spasenia som ti pomohol.*“ (podľa nem. prekladu) To bolo pre mňa veľkým aj minulú nedeľu v Zürichu. Kto deň spásy skutočne pozná, ten v deň spásy pomoc dostane. Preto je také dôležité prijímať a uchopiť to, čo Boh pre tento čas zaslúbil a daroval.

Čítajme celý verš ešte raz:

„*Lebo hovorí: (Izaiáš 49:8) V ľúby čas som ťa počul a v deň spasenia som ti pomohol. Hľa, teraz je čas práve príhodný, hľa, teraz – teraz je deň spasenia!*“ (podľa nem. prekladu) **Teraz, nie niekedy, ale teraz, dnes je deň spásy!** To sme z milosti smeli poznať, že pre nás existuje „dnes“ a že môžeme zaslúbenia pre tento čas veriť, prijímať a uchopiť.

V Izaiášovi 49 máme pramocné zaslúbenie toho, čo sa malo stať a naplnenie je v ev. Matúša 12. Čítajme však z Izaiáša 49 to, čo bolo predpovedané a potom sa naplnilo: „*...a riekol: To je primálo, aby si mi bol služobníkom pozdvihnúť pokolenia Jakobove a navrátiť chránených z Izraela; ale som ťa dal za svetlo pohanom, aby si bol Mojmým spasením až po koniec zeme.*“ (Izaiáš 49:6)

To je deň spásy, to je čas milosti. Nikto sa nemusí obžalovávať. V zaslúbení je skutočne zahrnutý Izrael i všetky

národy. Ak to sledujeme pozorne, tak Pavol na dvoch miestach kázal a náhle musel (a to hovorím s bolesťou) Židom povedať: „...*ale keď ho odmietate a seba nesúdite za hodných večného života, hľa, obraciame sa k pohanom. Lebo nám tak prikázal Pán, keď povedal: Položil som ťa za svetlo národom...*“ (Skutky 13:46)

A druhýkrát, keď ho neveriaci Židia prenasledovali a celé mesto vzbúrili proti nemu, musel znova povedať: „*Teraz sa obraciam k pohanom.*“

Boh mal čas pre Izrael, Boh má čas pre pohanov a Boh bude mať znova čas pre Izrael. Všetko bolo predsa dopredu predpovedané a tak sa to naplňa až do nášho času.

„*To je primálo (povedal na tomto mieste Boh), aby si mi bol služobníkom pozdvihnúť pokolenia Jakobove a navrátiť chránených z Izraela; **ale** som ťa dal za svetlo pohanom, aby – Načo? Aby sa všetci stali kresťanmi? – aby si bol Mojím spasením až po koniec zeme.*“ A o to sa jedná. Boh nám neprinesol žiadne kresťanstvo, On nám v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi, daroval pravú spásu a pravé odpustenie.

V Novom zákone máme v ev. Lukáša 1 priamo uvedené, ako bolo skrze Božieho Ducha vtedy oznámené, čo sa stalo vtedy a rovnako bolo povedané aj to, čo sa deje teraz.

Ev. Lukáša 1, od verša 67: „*A Zachariáš, jeho otec, bol razom naplnený Svätým Duchom a prorokoval: Požehnaný Pán Boh Izraelov, že navštívil a učinil vykúpenie Svojmu ľudu...*“

Vo verši 70: „...*ako od veku zaslúbil skrze ústa Svojich svätých prorokov...*“ (podľa nem. prekladu) Zaslúbil!

Verš 72: „...*aby učinil milosrdenstvo našim otcom a rozpamätal sa na Svoju svätú zmluvu...*“

On sa rozpamätáva na Svoju zmluvu, na Svoj ľud a na Svoje zaslúbenia, ktoré nám dal.

Čítajme ďalej – a to sa mi tiež veľmi páči – od verša 76: „*A ty, dieťaťko, budeš sa volať prorokom Najvyššieho...*“ A teraz to príde: „... *lebo pôjdeš pred tvárou Pánovou prihotoviť Jeho cesty...*“

To je predsa zaslúbenie z Malachiáša 3:1. Najprv prorocké slová a potom odvolanie sa na zaslúbenie z Malachiáša 3:1. A prečo? Načo mu pripraviť cesty?

Verš 77: „...*dať Jeho ľudu známosť spasenia, záležajúceho*

v odpustení ich hriechov...“

Nie náboženstvo! Nie! V deň spásy „...*dať Jeho ľudu známosť spasenia, záležajúceho v odpustení ich hriechov...“*

Začína to odpustením, zmierením, začína to tým, že nás Pán osloví a že my odpovedáme a že nás volá a my toto volanie môžeme nasledovať.

Ešte verš 78: „...*pre srdečné milosrdenstvo nášho Boha...“* Dať v deň spásy Božiemu ľudu najdôležitejšiu „...**známosť spasenia**, záležajúceho v odpustení ich hriechov...“ – v deň spásy.

Povedzme to ešte raz: nie nové náboženstvo, ale zmierenie s Bohom, odpustenie hriechov. Jednoducho osobné prežitie spásy s Bohom.

„*Tak to chce...“* **Tak a nie inak!** „...*srdečné milosrdenstvo nášho Boha, ktorým nás navštívil východ z výsosti, aby sa ukázal tým, ktorí sedia vo tme a v tóni smrti, aby upravil naše nohy na cestu pokoja...“*

Skladateľ piesní spieva: *Keď moju dušu preniká pokoj s Bohom, tak jasá a raduje sa moje srdce...*

Môžem sa spýtať, kto mal takéto nadprirodzené prežitie? Že najprv úpenlivo prosil, zápasil a prosil o odpustenie a že sa náhle niečo stalo a dostal istotu, že ho Pán prijal a odpustil mu, a potom príde chvála. Potom však príde chvála! Tú nepotrebuje nikto vyrábať, tá je jednoducho ako prameň, ktorý vyrazí a Pánu prináša ďakovanie.

Boh Pán sa skutočne o všetko postaral, ale na cestu musíme vykročiť od počiatku. Náš Pán to predsa povedal: „...*je tesná brána a úzka cesta, ktorá vedie do života, a málo je tých, ktorí ju nachádzajú...“* Preto vojdite cez úzku bránu.

Preto ďakujeme Bohu Pánu, že môžeme zvestovať evanjelium v jeho jadre. „*Boh bol v Kristu a zmieril svet sám so Sebou...“*

Čo sa týka dokončenia, tak mi dovoľte prečítať miesto z ev. Jána 17. Tu Pán označil dielo spásy za dokonané. Ev. Jána 17:3: „*A to je ten večný život, aby znali Teba, toho jediného pravého Boha, a Toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista...“* A teraz prichádza nádherný verš, ktorý vyslovil náš Pán: „*Ja som Ťa oslávil na zemi; dielo som dokonal, ktoré si mi dal, aby som vykonal...“*

Dielo spásy nielen začal, ale dokonal. „*Je dokonané!*“ **Spasenie nie je len vykonané, ale je vykonané a dokonané v tých, ktorí**

sa dokonat' nechajú, ktorí teraz skutočne ostanú verní až do konca, ktorí prijímajú a uchopia, čo Boh povedal a potom dosiahnu konečný cieľ. Máme mnoho biblických miest, ktoré o tom hovoria. Jedno sa však dotýka môjho srdca i srdce nás všetkých a to je v 1. Korinťanom 10. **A, prosím, bratia a sestry, nechápte to tak, žeby nás náš Pán chcel kárať, ale chcel by nám postaviť pred oči, že dokonané dielo musí byť v nás skrze vieru a poslušnosť dokonané. On dielo dokonal, ale dielo musí byť v tebe a vo mne dokonané!**

V 1. Korinťanom 10:1–4 stojí, čo Pán všetko vykonal, sýtil mannou, dal vodu zo skaly – učinil v strede Svojho ľudu veľké a nadprirodzené veci. Boh sám ich sprevádzal v ohnivom stĺpe a oni pili zo skaly, ktorá bola s nimi. Pokrstení v Mojžiša, pokrstení v oblaku a aký bol výsledok? Vo verši 5: *„Ale vo väčšine z nich sa nezaľúbilo Bohu, lebo boli pobití a rozmetaní na púšti.“*

Viete, čo je ešte napísané? Prečítam vám to z rovnakej kapitoly, verše 8 a 10: *„Ani nerepcite, ako niektorí z nich reptali a zhylnuli od zhubcu.“*

Bratia a sestry, musíme sa skutočne pozorovať a musíme naše jazyky posvätiť Pánu. Aj to sme tu už povedali, že v deň Letníc nešlo len o pomazanie a naplnenie Svätým Duchom, ale o to, aby bol jazyk očistený ohňom. Jazyk najprv očistený a potom postavený do služby Bohu. Čítali sme, že skrze zhubcu zahynuli tí, ktorí reptali. Nič pre nich nebolo dobre, Mojžiš to nerobil dobre, nič nebolo tak, ako by to oni chceli. Ale bolo to tak, ako to chcel Boh! Preto, bratia a sestry, musíme dávať pozor, pretože ďalší verš je skutočne adresovaný tebe a mne, a to už vtedy. Verš 11: *„A toto všetko sa dialo tamtým predobrazne, a je napísané na naše napomenutie, ku ktorým došli konce vekov.“*

Zamyslite sa! Pred 2 000 rokmi písal Boží muž, čo bolo a je určené pre náš čas. *„A toto všetko sa dialo tamtým predobrazne, a je napísané na naše napomenutie...“*

Pre teba a pre mňa! Prijímame vôbec napomínanie? Prijímame napomínanie alebo ideme od toho preč? Bratia a sestry, zo srdca prijímajme každé napomínanie a varovanie, ktoré nám Boh vo Svojom Slove dáva! Pretože tak to tu stojí napísané: *„...ku ktorým došli konce vekov.“* Bol koniec vtedy tak blízko, ako je dnes? Nežijeme na konci konečného času? Dbajme o to,

aby sme boli skutočne nájdení vo vôli Božej, jeden druhého budovali, potešovali, napomínali, aby sme spoločne dosiahli cieľ. Aj to som tu, bratia a sestry, už niekoľkokrát povedal, že tak iste ako sme siali len čisté semeno Slova, zvestovali čisté Božie Slovo a vy ste ho vo viere prijali, tak iste sa to stane, keď Pán vezme pšenicu do sýpky, že vy všetci, ktorí teraz zo srdca veríte, budete pri tom. Nikdy nebudem veriť inak. Nikdy nebudem veriť, že vás Boh povolal, aby vám dával nádej, ktorú by ste nevideli naplnenú.

Ak Boh dáva zaslúbenia... a aj toto zaslúbenie je skutočne ako to, ktoré sme čítali o Jánovi Krstiteľovi. On Pánovi pripravil cestu.

Môžeme to čítať v ev. Lukáša, čo sa skutočne stalo s tými, ktorí Slovo prijali a uchopili. Môžeme to čítať v ev. Lukáša 1:16 a 17: „*A mnohých zo synov Izraelových obráti k Pánovi, ich Bohu. A on sám pôjde pred Ním v duchu a v moci Eliášovej obrátiť srdcia otcov na deti a neposlušných k rozumnosti spravodlivých, aby pripravil Pánovi pripravený ľud.*“

To je predsa s týmto zvestovaním spojené. Ak je napísané, že vo väčšine z tých, ktorí vyšli, Boh nemal zaľúbenia, pretože boli nespokojní so všetkým, čo sa dialo a aj ľud učinili nespokojný a 23 000 muselo naraz zahnúť.

Je nám pred oči postavené – nám, ktorí žijeme teraz na konci času milosti – že Pán skutočne dosahuje naše srdcia a nie naše hlavy a že dôjdeme k tejto živej viere v živého Boha sa a necháme poslušne zaradiť do vôle Božej.

Aj to musí byť stále nanovo zdôrazňované: tak iste ako bol predchodca pri prvom príchode Krista, ako sme čítali: „...*ktorý pripravil cestu Pánovi a ... pripravil Pánovi pripravený ľud...*“ Čo sa má skrze zvestovanie diať? Ako často sme už zmieňovali ev. Matúša 25: „...*tie, ktoré boli hotové, vošli s Ním na svadbu, a zavreli sa dvere.*“ Neverím, že hovorím k bláznivým pannám. Verím, že tvoríme časť Nevesty Baránka, alebo celosvetovo prinajmenšom jej časť. A všetci, ktorí teraz zo srdca veria, získali účasť na tom, čo Boh teraz koná.

K tomu skutočne patrí aj zaslúbenie, že Boh chcel na konci času milosti poslať proroka, aby znovu všetko priniesol do správneho stavu a aby bol Pánu privedený pripravený ľud. **Preto** zaznel nášmu milovanému bratovi Branhamovi povolanie: „**Tak ako bol Ján Krstiteľ predoslaný prvému príchodu Krista, tak si ty**

predoslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“ A to je v našich dňoch Božia skutočnosť.

Neviem, či by som vám to nemal raz ukázať, ale v USA pod fotografiou s ohnivým stĺpom, ktorá bol v januári 1950 nasnímaná v Houstone v Texase a ktorú Dr. George G. Lacy potvrdil, že nenastalo žiadne dvojité osvetlenie, ale že toto nadprirodzené svetlo tam bolo, inak by ho fotoaparát nemohol zaznamenať, tak pod túto pramocnú fotku pridali text, kde skutočne stojí: „Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Ježiša Krista tak ty predídeš druhému Ježiša Krista.“ O zvesti viac žiadna reč, jednoducho sfalšovanie a to pod fotografiou s nadprirodzeným svetlom, s ohnivým stĺpom nad hlavou brata Branhama a pod tým toto sfalšovanie, len aby vyjadрили, že so službou brata Branhamom všetko skončilo a že nikto, ani brat Frank, nemá právo klásť nárok, že nesie zvesť, ale že to je všetko minulosť. **Nie a ešte raz nie! My sme nositelia Božej zvesti, až kým sa Pán nevráti.**

Sme jednoducho zo srdca vďační, že nás Pán zachoval vo Svojom Slove.

Môžete mi porozumieť, keď nad tým premýšľam – aj keď je to osobné svedectvo – ako Pán viedol všetky cesty. Už som to tu rozprával, že potom, čo mi brat Branham slovo po slove povedal, čo mi Pán povedal a keď sme s touto témou skončili, náhle hovorí: „O ceste Pavla do Jeruzalema si nerob starosti, bola vo vôli Božej.“

Pýtam sa vás: Vždy, keď som čítal Skutky apoštolov, zostal som stáť a pýtal som sa: Pavol, ty si pre seba nanovo zaviedol zákon, zaplatil si za očisťovanie za seba a za svojho brata, zložil si sľub a šiel si do chrámu. Prečo si to učinil? Vždy keď som čítal Skutky apoštolov, tak tom s tým nebol tak celkom hotový. A skutočne ako z jasného neba zaznelo: „Brat Frank, o ceste Pavla do Jeruzalema si nerob starosti, bola vo vôli Božej.“

Bratia a sestry, z milosti som túto nadprirodzenú službu predsa osobne videl a aj osobne prežil, a preto je bolesť o to väčšia, keď je niekde niečo menené. Čo brat Branham povedal viac ako stokrát? **„S Evou to bolo len jedno slovo, ktoré bolo pridané a nastal pád do hriechu.“ Nesmie byť zmenené, pridané ani odňaté ani jedno jediné slovo, všetko musí byť ponechané tak, ako to je.**

Bratia a sestry, dnes máme Večeru Pánovu. Niektorí bratia a sestry, obzvlášť tí, ktorí môžu prísť len raz za rok, mali jednoducho

veľkú túžbu, ktorú vyjadrili, žeby sme dnes mali mať Večeru Pánovu. Pán vtedy povedal: „*Túžobne som si žiadal jesť tohoto baránka s vami...*“ (ev. Lukáša 22:15) A povedal: „*...už viac nikdy nebudem piť z plodu viniča, až do toho dňa, keď ho budem piť nový v kráľovstve Božom.*“ (ev. Marka 14:25) Keď potom čítame ešte 1. Korinťanom 10... Prvú časť sme čítali, druhú ešte môžeme prečítať. Porozumeli ste tomu, čo bolo povedané? Pochopili ste o, čo sa jedná? Že skutočne nič nesmie byť menené a všetko musí ostať tak, ako to Boh Pán povedal.

Tu, v rovnakej kapitole, v 1. Korinťanom 10 čítame verše 16 a 17: „*Kalich dobrorečenia, ktorému dobrorečíme, či nie je účasťou na krvi Kristovej? A chlieb, ktorý lámeme, či nie je účasťou na tele Kristovom?*“

Keď tu o chvíľu budeme mať chlieb a budeme sa modliť a všetko odovzdáme Pánu, tak to patrí k tomu: sláviť Večeru, až kým Pán príde, kým sa vráti a vezme nás domov aby sme mohli potom u Neho Večeru sláviť.

„*Lebo jeden chlieb, jedno telo sme my mnohí. Lebo všetci máme svoj podiel z toho jedného chleba.*“ (verš 17) Bratia a sestry, priatelia, obzvlášť keď som videl mladistvých, ktorí prišli s našim bratom z Poľska, a aj iných mladistvých, tak v mojom srdci povstala hlboká túžba, žeby všetci mladiství, všetci, veľkí i malí Boha osobne prežili. Žeby o dni spásy, zmierení a odpustení nebolo len zvestované, ale aby to aj všetci prežili.

My môžeme odpustenie kázať, ale skrze vieru v Ježiša Krista, nášho Pána, skrze krv preliatu na kríži Golgoty sa odpustenie našich hriechov udialo.

A ako sme počuli na úvod: aj naše odevy budú belšie ako sneh. Budú mať lesk, nádherný lesk, tak ako som to videl vo vytrhnutí v bielom oblečenom zástupe. Viac žiadnej spomienky na minulosť, všetko bude naveky preč a my budeme premenení do obrazu nášho Pána, budeme mladí a budeme sa vo večnosti radovať v sláve nášho Boha.

Drahí mladiství a všetci, ktorí sú na tomto mieste možno po prvýkrát: Boh nám všetkým daruj milosť, vám všetkým, ktorí ste noví, ktorí ste plné evanjelium týmto spôsobom ešte nikdy nepočuli, ktorí možno patríte k nejakej cirkvi. Dnes je deň spásy, dnes je ľubý čas. Dnes voláme na mieste Krista: „*...zmierte sa s Bohom!*“ (2. Korintským 5:20)

Pri Večeri Pánovej by mali mať účasť len tí, ktorí spásne dielo,

o ktorom sme čítali a o ktorom náš Pán sám povedal: „...*dielo som dokonal, ktoré si mi dal, aby som vykonal.*“ (ev. Jána 17:4) a na kríži zvolal: „*Je dokonané!*“, len ten, kto spasenie skrze krv Baránka prijal a uchopil, by mal mať a môže mať s dobrým svedomím účasť na Večeri Pánovej. Kto odpustenie skrze krv Baránka ešte neprijal, ešte nebol znovuzrodený k živej nádeji... **Večera je pripomienkou toho, čo sa vtedy stalo, ale musí sa to stať v tebe a vo mne, musí sa to stať v nás všetkých.**

Odpustenie môžeme zvestovať, ale On, náš Pán je to, ktorý povedal: „...*ktorý ti odpúšťa všetky tvoje neprávosti, ktorý uzdravuje všetky tvoje nemoci...*“ (Žalm 103:3)

Aj uzdravenie môžeme zvestovať, ale v Jeho ranách sme už boli uzdravení. Možno tu smiem zmieniť to, čo som zmienil v stredu počas biblickej hodiny: brat Branham povedal v januári 1955: „Tak ako jednáte v prirodzenej oblasti, napríklad keď chcete cestovať autom, tak sa posadíte a postaráte sa o to, ako to má stať... všetko, čo v pozemskej oblasti konáte, činíte skutočne automaticky, viete ako to konať...“ a potom prejde k duchovnej oblasti a hovorí: „Presne tak je to v duchovnej oblasti, stačí len nastúpiť, stačí to len vo viere prijať a uchopiť, bez námahy, bez premýšľania nad tým. Je to dokonané!“ A potom brat Branham povedal nasledovné, a to ma skutočne premohlo: „Tu na pódiu ležia barley, tam ležia nosidlá a tam leží invalidný vozík, tam ležia na kope. Pozrite sa na pódium, pozerajte sa na to, čo tu je odložené.“ A potom sa obrátil na zhromaždenie a povedal: „Sestra, brat, povstaňte, prosím, vy, na ktorých sa večera večer tento zázrak stal!“ Prvý, druhý, tretí, štvrtý – všetci do radu povstali, tam teraz sedeli uzdravení. Barly ostali na pódiu, nosidlá ostali na pódiu a ľudia boli uzdravení a sedeli v zhromaždení! A potom, ako už bolo povedané, brat Branham učinil toto porovnanie – jednoducho bez mimoriadnej námahy zo srdca veriť: „*V Jeho ranách si uzdravený!*“ Prijmi to – použijem teraz vlastné slovo – ako samozrejmosť. Prijmi a uchop to ako samozrejmosť, že to tebe osobne náleží, že sa to pre teba stalo, že ty si bol spasený, že ty si bol uzdravený, prijmi to úplne osobne bez vlastnej námahy a ďakuj za to Pánu a bude to zjavené.

Je jednoducho nádherné, že Boh mohol použiť muža, ktorý neteoretizoval, ale mohol podať správu o praxi a po kázaní prišlo vždy znova potvrdenie, keď sa modlil za chorých.

Pán je ešte dnes ten istý!

Zhrňme: Božie zaľúbenie spočinulo najprv na Spasiteľovi: „*Toto je ten môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.*“ (ev. Matúša 3:17)

Potom prichádza porovnanie s Enochom: „...*pred svojím prenesením dostal svedectvo, že sa ľúbi Bohu.*“ (Židom 11:5)

A potom: „*Ale vo väčšine z nich sa nezaľúbilo Bohu...*“, lebo reptali.

A potom napomenutie: „...*je napísané na naše napomenutie, ku ktorým došli konce vekov.*“ (1. Korinťanom 10:11)

Nech nás všetkých Božie Sväté Slovo osloví, žeby nám táto bohoslužba mohla všetkým poslúžiť, žeby Pán aj dnes prišiel ku Svojmu právu s nami a so všetkými na celej zemi, ktorí dnes počúvajú alebo budú počuť neskôr, že On dielo, ktoré vtedy vykonal a dokonil môže dokonáť v tebe a vo mne. Že ho dokoná ku dňu návratu Ježiša Krista. **Veríme v moc krvi Baránka, v moc Božieho Slova, v moc Svätého Ducha! Boh je dnes prítomný, aby zachránil stratených, uzdravil chorých, oslobodil poviazaných! Boh daruj milosť, žeby sme tomu verili a žeby sme to teraz prežili.** Amen.

Povstaňme k modlitbe.

Zaspievajme chórus *Tak jakýž jsem.*

Ak máme v našom strede mladistvých, alebo hocikoho iného, kto by chcel svoj život posvätiť Pánu, ak ešte nemáte plnú istotu, tak to dnes vo viere prijmite a uchopte a ak to tak cítite, tak prídte dopredu v čase, keď spievame chórus ešte raz. Niekedy je dobre, ak máme odvahu pred Pánom a pred ľuďmi prijať a uchopiť to, čo nám On z milosti daroval. Ak niekto chce, aby sme sa za neho spoločne modlili, tak teraz môže prísť dopredu.

Spievajme *Tak jakýž jsem.*

Ešte niektorí prichádzajú, zaspievajme to ešte raz.

Milovaní bratia a sestry v Pánu, volanie zaznelo, vy ste ho počuli a Pán to viedol tak, že ste dnes prišli dopredu, aby ste Ho prijali. V ev. Jána 1:12 stojí: „...*všetkým, ktorí Ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v Jeho meno...*“

Veríte tomu zo srdca? Povedzte amen! Verte tomu z celého srdca! Božie Slovo je viery hodné. Boh stojí za Svojím svätým Slovom.

Sám náš Pán vyslovil výrok: „...*toho, kto príde ku Mne, nevyženiem von.*“ (ev. Jána 6:37) Preto zaznelo volanie: „*Poďte ku Mne všetci, ktorí*

pracujete a ste obtiažení, a Ja vám dám odpočinutie.“ (ev. Matúša 11:28)

Prečo sme čítali Slovo, že v deň spásy malo byť v mene Ježiša Krista zvestované odpustenie? Toto odpustenie skrze krv Baránka sme dnes zvestovali a vy odpustenie vo viere osobne prijímate. Hľadte sem. Verte z celého srdca, prijmite to, uchopte to. On nikoho nevyvrhne von. On nikomu nič nevyčíta. „*Keby boli vaše hriechy ako šarlát, budú biele ako sneh...*“ Jednoducho raz a navždy plné odpustenie. Prijmite a uchopte to vo viere a potom bude toto ten najdôležitejší deň vo vašom živote a Slovo o kríži potom vykonalo, k čomu bolo poslané.

Je napísané: „*Lebo slovo kríža je tým, ktorí hynú, bláznovstvom; ale nám – a vám, ktorí ste dnes prišli dopredu, ktorí dnes veríte – ktorí dosahujeme spasenie, je mocou Božou.*“ Dnes je vám Slovo mocou Božou a bude zjavené!

Teraz sa spoločne modlime. Nahlas sa všetci modlite so mnou.

Milovaný Pane, (prosím skutočne nahlas) prichádzame teraz spoločne k Tebe. Teraz úplne osobne prijímame odpustenie. Milovaný Pane, ďakujem Ti, že si ma prijal, že si odpustil moje hriechy, že smiem byť Tvojím vlastníctvom. Ty si ma zachránil. Ty si mi daroval milosť. Patrím Tebe pre čas a celú večnosť. Prosím, prijmite a uchopte to vo viere. Halelujah! Chváľte Pána! Ďakujte Pánu! Chváľte Jeho sväté a nádherné meno!

Spievajme ešte raz *Tak jakýž jsem.*

Milovaný Pane, posväcujem Ti všetkých, ktorí prišli dopredu, ktorí nasledovali Tvoje volanie. Posväcujem ich v tejto hodine Tebe. Ty si ich prijal a uchopil, Ty si im všetkým odpustil a omilostil ich, oni smú byť Tvojím vlastníctvom a smú mať účasť na Tvojej Večeri, aby si tak pripomenuli to, čo si pre nás učinil na kríži Golgoty. Milovaný Pane, požehnaj všetkých a buď so všetkými. Nech idú s plným presvedčením viery, s istotou viery, že Ty si ich prijal, odpustil si im a že smú byť Tvojím vlastníctvom. Chválené a velebené buď Tvoje nádherné meno Ježiš. Amen. Môžete ísť v pokoji na svoje miesta.

Prosíme bratov, aby prišli ďakovať a lámať chlieb a potom budeme spoločne brať Večeru.

Amen.